

Retten træffer selv Bestemmelse om Afhøring af Parter og Vidner, om Tilvejebringelse af Udtalelser fra sagkyndige og af andre Bevismidler i Sagen. Retten indkaldter selv Parter og Vidner og træffer Bestemmelse med Hensyn til Edsfæstelse af Vidner og Aflæggelse af Partsed. Afhøring af Parter og Vidner sker ved Dommeren, medmindre denne bestemmer andet.

I alle Tilfælde, hvor ifølge denne Lov Begæring fra en Parts Side er fornøden for Foretagelsen af et Retsskridt, kan dette i Sager, der behandles efter Reglerne i dette Kapitel, iværksættes af Retten uden Begæring fra nogen Part.

Bestemmelserne i denne Lov om Virkningerne af en Parts Udeblivelse eller Møde uden at rejse Indsigelse gælder ikke i Sager efter dette Kapitel. I Sager, hvor Forkyndelse af Stævning er sket ved Indrykkelse i Statstidenden, og Sagsøgte ikke har givet Møde, maa det for at dømme den udeblevne Sagsøgte kræves, at Paastanden om, at han har haft Samleje med Moderen inden for Avlingstiden, væsentlig bestyrkes ved de tilvejebragte Oplysninger foruden efter Omstændighederne ved Moderens Partsed. En tilsvarende Regel gælder, hvor den, der opgives som Fader, er afgaaet ved Døden.

Afhøring af Parter foregaar som Regel ved Retten i den Underretskreds, hvor de bor eller opholder sig, saaledes at Bestemmelsen i § 302, Stk. 6, om Møde for den dømmende Ret kun bringes til Anvendelse, hvor særlige Grunde taler derfor.

Indkaldelse af Parterne til at overvære Afhøring af Vidner eller andre Parter kan undlades, naar Retten finder Parternes Møde uden Betydning for Sagen. Der skal dog altid gives Parterne Meddelelse om Tid og Sted for det Retsmøde, i hvilket en saadan Afhøring skal foregaa; i Meddelelsen angives, at vedkommende Part ikke behøver at give Møde, medmindre han selv ønsker det.

Politiet er paa Begæring pligtig at yde Retten Bistand til Sagens Oplysning.

§ 456 h.

For Udgifter foranledigede ved de Bestemmelser, Retten tager med Hensyn til Sagens Oplysning, saasom Betaling til Vidner og sagkyndige, Blodtypeundersøgelser o. desl., gælder samme Regler som for Sagsøgerens Udgifter i Tilfælde, hvor der er meddelt denne fri Proces, jfr. § 331.

Retten kan, naar dertil findes særlig Anledning, beskikke Sagsøgte en Forsvarer. Dette skal altid ske, naar der i de i § 456 g, Stk. 4, omhandlede Tilfælde af offentlig Indstævning eller Sag mod en afdød kan blive Spørgsmaal om Fastslaaelse af Faderskab, og Sagsøgte eller Dødsboet ikke giver Møde. Om Salær og Godtgørelse for Udlæg til Forsvareren gælder samme Regler som i Tilfælde, hvor der er meddelt fri Proces, jfr. §§ 331 og 336.

§ 456 i.

Den, der afhøres som Vidne i en Faderskabssag, er altid pligtig at afgive Forklaring om, hvorvidt han har haft Samleje med Moderen inden for Avlingstiden.

§ 456 k.

Moderen er forpligtet til at afgive Forklaring om, hvem der har haft Samleje med hende inden for Avlingstiden.

Enhver Sagsøgt er pligtig at afgive Forklaring om, hvorvidt han har haft Samleje med Moderen inden for Avlingstiden.

Bestemmelserne i §§ 177 og 189 om Tvangsmidler mod Vidner, der udebliver eller vægrer sig ved at svare, finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til den Parterne ifølge det foranstaaende paahvilende Pligt til at afgive Forklaring.